

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

15 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Cobzac Elena,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Anton Vasile în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui

*Mihalciuc Roman xx, născut la xxx,
domiciliat în mun. xxx, str-la xx.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 0306.2019 – 14.08.2019;

instanța de apel: 17.09.2019 – 06.11.2019;

instanța de recurs: 09.01.2020-15.07.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința judecătoreiei Bălți, sediul Central din 14 august 2019, Mihalciuc Roman, cauza fiind examinată conform dispozițiilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Mihalciuc Roman a fost recunoscut vinovat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 8 (opt) luni.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin prezenta sentință și prin sentința Judecătoreiei Bălți (sediul central) din 25.02.2019, a fost aplicată o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani.

În temeiul art.72 alin. (3) Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentințe de către Mihalciuc Roman urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul pedepsei a fost calculat de la data pronunțării sentinței – 14 august 2019. A fost aplicat față de Mihalciuc Roman măsura preventivă sub formă de arest preventiv, care a fost menținută până la intrarea sentinței în vigoare, cu luarea imediată a inculpatului sub gardă (strajă) din sala de ședință.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. În sentință, prima instanță a constatat că: Mihalciuc Roman, la 12.02.2019, aproximativ ora 19:00, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a

bunurilor altei persoane și folosindu-se de faptul că nu este observat de nimeni și că Nastasii Elena, dormea în timp ce se aflau în domiciliu care este amplasat pe adresa str.-la. Lobacevschi, 9, mun. Bălți, în mod tainic a sustras de pe canapea, un telefon mobil model „Samsung Galaxy S 6+”, cu numărul de IMEI xxxxxxxxxxxx și xxx, de culoare neagră la prețul de 3500 lei, în care era instalată cartela SIM cu numărul xxx, la prețul de 30 de lei, bunurile indicate aparțineau cet. xxx, după care cu bunurile sustrase indicate s-a eschivat de la locul infracțiunii, cauzând astfel, părții vătămate Nastasii Elena, o daună materială considerabilă în sumă totală de 3530 lei.

Acțiunile lui Mihalciuc Roman Dmitri au fost încadrate conform prevederilor art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

2. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- avocatul **Anton Vasile în numele inculpatului**, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 14.08.2019, privind condamnarea inculpatului Mihalciuc Roman Dmitri, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care ultimului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă nonprivativă de libertate;

- **inculpatul Mihalciuc Roman** prin care a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central și aplicarea unei pedepse nonprivative de libertate.

2.1. În motivarea cererii de apel, avocatul Anton Vasile în numele inculpatului, a menționat că:

- sentința primei instanțe este prea aspră. Astfel, Mihalciuc Roman fiind învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) CP RM, a recunoscut pe deplin învinuirea adusă, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, s-a căit sincer de cele întâmplate, a recuperat prejudiciul părții vătămate;

- instanța de judecată, la individualizarea pedepsei nu a luat în considerație toate circumstanțele atenuante a cauzei penale cât și datele caracteristice ce îl caracterizează și anume faptul că, Mihalciuc Roman, s-a căit sincer de cele întâmplate, a recunoscut pe deplin vinovăția, are loc permanent de trai, se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu se află la evidență la medicul narcolog sau psihiatru;

2.2. În motivarea cererii de apel, avocatul Anton Vasile în numele inculpatului, a menționat că:

- că a fost aplicată o pedeapsă prea aspră, vina în cele comise a recunoscut, are loc permanent de trai, locuiește cu părinții care sunt în etate, mama acestuia fiind bolnavă. Are probleme de sănătate și necesită tratament.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 noiembrie 2019, au fost admise apelurile declarate de avocatul Anton Vasile în interesele inculpatului Mihalciuc Roman și apelul inculpatului Mihalciuc Roman, declarate împotriva sentinței Judecătoreiei Bălți, sediul Central din 14 august 2019, casată parțial sentința în latura pedepsei, rejudecată cauza și emisă o hotărâre nouă potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

A fost aplicată lui Mihalciuc Roman pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit.d) Cod penal pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani. Termenul de executare a pedepsei sub formă de închisoare stabilite lui Mihalciuc Roman a fost calculat din 06.11.2019 cu includerea în termenul de pedeapsă a perioadei aflării inculpatului în arest preventiv de la 14.08.2019 până la 06.11.2019. În temeiul art. 72 alin.(3) Cod penal, pedeapsa închisorii urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Dispozițiile sentinței cu privire la corpurile delictelor au fost menținute fără modificări.

3.1. În motivarea soluției, instanța de apel a constatat că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de inculpat în corespundere cu alin. (3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Instanța de apel a notat că, inculpatul Mihalciuc Roman a recunoscut integral fapta săvârșită, depunând declarații benevole în ce privește circumstanțele comiterii ei.

Instanța de apel a menționat că, împrejurările faptei expuse coroborează întrutotul cu ansamblul probelor administrate în prezenta cauză, cărora instanța de fond le-a dat o apreciere obiectivă conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a notat că, instanța de fond în baza probelor administrate pe caz, corect a concluzionat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului Mihalciuc Roman în comiterea furtului adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, după semnele calificative, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, acțiunile lui corect fiind încadrate la art. 186 alin.(2) lit.d) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a ajuns la concluzia, că anume Mihalciuc Roman, la 12.02.2019, aproximativ ora 19:00, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane și folosindu-se de faptul că nu este observat de nimeni și că Nastasii Elena,

dormea în timp ce se aflau în domiciliu care este amplasat pe adresa str-la. Lobacevschi, 9, mun. Bălți, în mod tainic a sustras de pe canapea, un telefon mobil model „Samsung Galaxy S 6+”, cu numărul de IMEI xxși xx, de culoare neagră la prețul de 3500 lei, în care era instalată cartela SIM cu numărul xxx, la prețul de 30 de lei, bunurile indicate aparțineau cet. Nastasii Elena, după care cu bunurile sustrate indicate s-a eschivat de la locul infracțiunii, cauzând astfel, părții vătămate Nastasii Elena, o daună materială considerabilă în sumă totală de 3530 lei.

Instanța de apel a conchis că, soluția instanței de fond referitor la condamnarea lui Mihalciuc Roman în temeiul art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, este prea aspră în raport cu circumstanțele cauzei.

Instanța de apel a stabilit că, deși individualizarea pedepsei este un proces personal rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, totuși acesta nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv or, acesta trebuie să rezulte din evaluarea obiectivă a întregului material probator al cauzei.

Instanța de apel a reținut că, pentru a-și îndeplini funcțiile care sunt atribuite în vederea realizării scopului său și al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii, privativă sau neprivativă de libertate și a duratei, atât gravității faptei și potențialului de pericol social pe care îl prezintă în mod real persoana infractorului, cât și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei penale. Funcțiile de constrângere și de reeducare, precum și scopul preventiv al pedepsei poate fi realizat numai printr-o justă individualizare a pedepsei, care să țină seama de persoana căreia îi este destinată pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condițiile socio-etice impuse de societate.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei pedepsei inculpatului Mihalciuc Roman a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75, 76, 77, 78, Cod penal.

Instanța de apel a relatat că, executarea pedepsei reală în mărimea stabilită de către instanța de fond este prea severă și nu-i proporțională cu faptele dovedite și calificate ca infracțiuni, cu circumstanțele cauzei, cu urmările survenite, precum și cu celelalte împrejurări individuale ale cazului. Concluzionând asupra vinovăției aduse inculpatului Mihalciuc Roman de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal, instanța de apel a notat că la stabilirea măsurii de pedeapsă, va reține că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă în condițiile izolării de societate, aplicându-i pedeapsa cu închisoare.

Instanța de apel a notat că, inculpatul nu este la prima abatere, în cauză există circumstanțe atenuante precum și circumstanțe agravante, respectiv instanța de fond corect a aplicat pedeapsa cu închisoare.

Instanța de apel a menționat despre soluția greșită a primei instanțe, care a aplicat art. 84 alin. (4) Cod penal, deoarece instanța de fond a cumulat pedeapsa aplicată prin noua sentință cu o pedeapsă stabilită printr-o sentință care nu este definitivă sau irevocabilă fiind în proces de examinare.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Anton Vasile în numele inculpatului, prin care fără a invoca vreun temei prevăzut la art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 noiembrie 2019, în latura pedepsei, cu emiterea unei noi hotărâri și aplicarea unei pedepsei mai blânde.

4.1 În motivarea cererii de recurs avocatul Anton Vasile în numele inculpatului, a invocat că:

- a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, s-a căit sincer de cele întâmplate, a recuperat prejudiciul părții vătămate;

- instanța de judecată, la individualizare pedepsei nu a luat în considerație toate circumstanțele atenuante a cauzei penale cât și datele caracteristice inculpatului.

5. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi S., prin care a optat pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul penal atestă că, în esență, criticele aduse deciziei instanței de apel, vizează dezacordul cu pedeapsa aplicată față de inculpat.

Verificând materialele cauzei raportate la criticele avansate de recurent, instanța de recurs le consideră vădit nefondate, menținând *ad integrum* statuările din decizia instanței de apel, în partea ce ține de

chestiunea individualizării pedepsei realizate în privința inculpatului pentru comiterea de către acesta a infracțiunii incriminate.

Decizia instanței de apel conține motivarea soluției adoptate, instanța concluzionând în urma examinării cauzei că, corijarea inculpatului nu ar fi posibilă fără izolarea lui de societate, deoarece nu va fi atins scopul de reeducare și corectare a acestuia. Totodată, a concluzionat că executarea pedepsei reală în mărimea stabilită de către instanța de fond este prea severă și nu-i proporțională cu faptele dovedite și calificate ca infracțiuni, cu circumstanțele cauzei, cu urmările survenite, precum și cu celelalte împrejurări individuale ale cazului.

Motivarea respectivă este axată pe fapte reținute de către instanța de apel, care a accentuat asupra vinovăției aduse inculpatului Mihalciuc Roman de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal, instanța de apel a notat că la stabilirea măsurii de pedeapsă, va reține că corectarea și reeducarea inculpatului Mihalciuc Roman este posibilă în condițiile izolării de societate, aplicându-i pedeapsa cu închisoare în mărime de 2 ani închisoare.

Prin urmare, Colegiul penal susține argumentele expuse de instanța de apel, raliindu-se la părerea că corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă prin izolarea acestuia de societate, or, circumstanțele invocate de către prima instanță nu îndreptățesc faptele comise de către inculpat.

Totodată, Colegiul penal consideră că, instanța de apel i-a aplicat lui Mihalciuc Roman o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La individualizarea pedepsei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, potrivit căror pedeapsa aplicată trebuie să contribuie la restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Generalizând raționamentele expuse, instanța de recurs consideră că, nu a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare în sensul casării deciziei contestate în partea stabilirii modului de executare a pedepsei.

Instanța de apel și-a argumentat soluția cu privire la pedeapsa numită luând în calcul că, numai prin aceasta, inculpatul poate fi convins de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Față de lucrul judecat de instanța de apel, Colegiul consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor legii penale, iar pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă raportat la scopul urmărit de legislator în art. 61 Cod penal.

Având în vedere considerentele menționate și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar recursul ordinar declarat de avocatul Anton Vasile în numele inculpatului, este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Anton Vasile în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Mihalciuc Roman xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 31 iulie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Cobzac Elena